

at binde Ministeren, og at det derfor var nødvendigt at holde paa 3die Stykke i Vædringsforlaget under Nr. 3 — Ministeren kunde jo hitte paa at lægge en jydsk Landbosforening over paa Sjælland, — skal jeg dertil bemærke, at man virkelig maa gaa ud fra, at en Minister ikke kan hitte paa faadanne Ting, og at han ikke er fra sin funde Sands. Det var, ligesom man vilde forlange i en Lov, at, før Ministeren kunde komme frem, skulde han skaffe Attæst fra en Læge for, at han er rigtig i Hovedet. Jeg vilde dog finde det meget usornuftigt, om man vilde sætte ind i en Lov, at en Minister skulde skaffe Attæst for, at han havde sin øverste Stage i Orden, og at Thinget først maatte være sikker paa, at det var rigtig fat med Manden. Men det ærede Medlem mente vel heller ikke det. Det var vel kun hans Spøg, at man skulde gaa ud fra noget Saabant, men i Mangel af at kunne finde noget Bedre at sige, vilde han lade det passere. Jeg skal jaaledes tillade mig at anbefale Vedtagelsen af Lovforlaget blot med disse 3 Vædringer, som jeg tror, at jeg temmelig tydelig har betegnet. Utsaa i § 1, at 25,000 Kr. rettes til 30,000 Kr., dernæst en Omredaktion i § 2 med Hensyn til 2,000 Kr. og saa den nødvendige Vædring i § 6. Alt det Andet i Lovforlaget anbefaler jeg derimod af de Grunde, jeg har anført, til usorandret Vedtagelse.

Buch: Jeg vil først takke det ærede Medlem, som har stillet Vædringsforlaget under Nr. 3. Jeg tror, at det var meget uheldigt, om vi skulde komme bort fra det at have Kredsene bestemte. Vi ere jo, som ogsaa af det ærede Medlem udtalt, udsatte for, at de forskjellige Ministre kunde efter Forgodtbeftindende omlægge Kredsene, og det tror jeg, vil være saare uheldigt, at, naar det forøvrigt til en Tid er kommet i en god Gænge, kan en Minister — maaste nok den nuværende høitærede Minister vil lade det blive omtrent ved det Bestaaende, men saa en anden Minister — forrykke Forholdene og derved gjøre et stort Skaar i det Gode, som ellers kunde fremmes derved. Lad os altsaa beholde Inddelingen af Kredsene, om det end ikke affkurat bliver den samme Inddeling, som nu er tilstede, og lad os faae bestemt fastslaaet ved Loven, hvilken Inddeling det skal være. Jeg er ogsaa enig med det ærede Medlem (Clausen) i, hvad han, saavidt jeg forstod, udtalte om, at han nok vilde være med til at holde paa den Indflydelse, som Landbosforeningerne havde havt paa Kommissionens Rædsfattelse og som Følge deraf paa Bedømmelsen af Dyrene og Præmierne's Uddeling. Det skal man ikke gaa bort fra ved denne Lov, men hellere give Beløbene og saa lade Landbosforeningerne beholde den Indflydelse, de have. Jeg tror endog snarere, at det var ønskeligt, at vi gif

noget mere over til at give Landbosforeningerne en yderligere Indflydelse, end at borttage den, de have. Det er min Opfattelse, at Amtsrådene ere mindre valgte med dette for Die, medens det ligger langt nærmere for Landbosforeningerne, hvis væsentligste Opgave, kan man gjerne sige, det i Virkeligheden er at foranstalte Dyrskuer og at gjøre Alt for Dyrenes Forædling. Der tror jeg, at vi vilde finde de rette Autoriteter og dem, der have den største Indsigt i disse Sager. Derfor vilde det være ønskeligt, om vi ikke alene kunde blive staaende ved det Gamle, som vi efter min uskavnelige Mening bør, men endog snarere kunde udvide denne Indflydelse; da ville vi efter min Opfattelse gaa i den rigtige Retning. — Der er et andet Spørgsmaal, som ogsaa har været forhandlet i Udvalget, det er Spørgsmaalet om, hvorvidt det var rigtigt nu at sætte 30,000 Kr. til § 1 og 30,000 Kr. til § 2, som skulde ydes til de forskjellige Diemed. Det ærede Udvalg synes at være stemt for, hvis det kunde faae den høitærede Indenrigsminister til at gaa med dertil, at gaa til et betydeligt høiere Beløb for Præmier i Almindelighed og altsaa ogsaa til de Præmier, der nævnes i § 1. Jeg tror, at, naar vi se, hvormeget disse Præmier, de i § 1 nævnte, omfatte, saa vil det vise sig, at de omfatte Befolkningen i dens store Helhed. Det er Præmier, hvori de mindste Husmænd blot med en Kr. et Faar, et Svin, kunne komme i Betragtning, men derimod omfatte Præmierne for 4 Mars Hingste kun Hesteteerne, og naar vi se hen til, hvilken uhyre Interesse det har, og hvilke uhyre Fordele det vilde give paa mange Omraader, hvis man kunde gaa i den Retning at faae Husdyrene forbedrede, og hvilken uendelig Fordel det vilde være, og hvilken uendelig større Indtægt det vilde give, end f. Ex. dette med ældre Hingste, saa synes det mig, at man let maa komme paa det Rene med, at man netop maatte komme til et langt større Beløb, hvor Præmierne omfatte saamange Dele af væsentlig Betydning, end hvor de omfatte denne ene Del om Hingste paa 4 Aar og derover. Jeg vil ogsaa sige, at i en anden Henseende har det Betydning, idet det omfatter yngre Hingste til Opdrætning, thi de ældre kunne selvfølgelig frem af de yngre, og det vil selvfølgelig hero meget paa, hvorledes de yngre Hingste opdrættes, om man kan blive istand til at faae gode ældre Hingste. Utsaa ogsaa i denne Henseende vil det være af megen Betydning, hvorledes vi stille os overfor § 1. Jeg vil ønske, at det ærede Udvalg, som har havt dette for Die, ogsaa vil have det for Die, at Landbosforeningerne ikke tabe den Ret, de nu have. Der siges her i Motiverne, at de ikke have benyttet den synderligt; man siger ikke, at de slet ikke have benyttet den, men man tror ikke, at det er nødvendigt, at de beholde den, fordi de ikke have benyttet den syn-